

Flickan som trodde på drömmar

av Ewa Harringer

Efter en strålande publiksuccé i våras är Ewa nu tillbaka med sin föreställning. Detta är historien om hennes liv och hennes kamp.

Ewa Harringer var 23 år, skådespelar-studerande och nybliven mamma när hon fick diagnosen MS. Hon hade blivit obotligt sjuk och skulle aldrig kunna jobba mer.

Idag, 52 år gammal, återtar hon scenen som skådespelerska och debuterar samtidigt som dramatiker.

Flickan som trodde på drömmar är Ewas egen berättelse om det som ändrade hennes liv för alltid. Hon vill förmedla hopp med sin historia och ge oss alla en uppmaning att aldrig sluta tro på våra drömmar. Denna föreställningen är nämligen ett bevis för att det går. Ingen, inte minst Ewa, trodde att hon någonsin skulle stå på scen igen. Men nu är hon tillbaka, som skådespelerska, manusförfattarinna och inspiratör!

Regisserar gör Anders Granell, som annars ingår i FolkTeaterns fasta skådespelarensamble. Anders och Ewa gick som unga tillsammans på Scenskolan och nu möts de igen i detta samarbete.

A f f i s c h f o t o : B o s s e

F ö r e s t ä A l n n a i n H g a s r f r o i

U r p r l e m m i ä ä j r 2 0 0 3
 M a r t i n : H a r r i n g e r C a f é s c a e d n l e e / s r b 2 S 3 p / é l
 R e g i : A n d e r s G r a n e l l
 M e d v e r k a n d e : E w a H a r r i n g e r ,
 E r i k s s o n ,
 E r i k Å k e r a l r i r n i d n g o e r y p j r l e 9 m e i s ä e r p 2 0 0 3
 M u s i k : J o s e f H a p r ä M i a n s g t e h r u g g s t e a t
 F i l m : B o H a r r i n g e r S p a d e l s 9 / 1 9 8 1 - 0

Författarens egna ord:

1987, när jag tvingades sluta spela teater pga att jag blivit så fysiskt dålig i min MS, så trodde jag väl aldrig att jag skulle stå på scen igen.

Sen gick det många år. Jag försökte förlika mig med tanken att aldrig mer stå på scen. Det var svårt att acceptera sitt öde! Jag trängde bort drömmen, men den försvann aldrig helt.

Jag har gått genom eld och vatten dom här sexton åren, som så många andra. Alla är vi unika. Jag tog till vara på mina talanger. Jag gav inte upp! För jag är flickan som trodde på drömmar. Jag skrev en pjäs själv, där en sån som jag platsar. TACK, Gugge Sandström, chef på FolkTeatern, för att du trodde på min idé.

Jag vill berätta om kärlek och tvivel, lust och nöd, kamp och seger. Jag vill ingjuta hopp i dej som tvivlar. Kan jag så kan du.

Detta är ingen dramadokumentär. Jag förbehåller mig rätten att blanda biografi med fiction, så som alla andra författare.

Vi ses i september! Och du; sluta aldrig tro

N y p j r l e 9 m e i s ä e r p 2 0 0 3
 M i a n s g t e h r u g g s t e a t
 S p a d e l s 9 / 1 9 8 1 - 0
 M e a d n l e d n i n g a v
 E u r o p e i s k a H a n
 2 0 0 3 B o r d e F o l k T e
 B e s ö k e r e n m i n
 G ö t e b o r g m e d F
 t r o d d e p å d r ö m

på dina drömmar!

Ewa Harringer Författare

